

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 18 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie sygn. akt III C 115/13 oddalił w całości powództwo B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. skierowane przeciwko H. R. o zapłatę kwoty 12.592,29 zł.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powodowa zaskarżając rozstrzygnięcie w całości i zarzucając mu:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu Rejonowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez bezpodstawne przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji jakoby powód nie wykazał nabycia wierzytelności w stosunku do pozwanego, mimo iż w dokumentacji sprawy znajdują się zarówno wyciąg z umowy cesji, jak i wyciąg z załącznika do tej umowy zawierający dane nabytej wierzytelności oraz jej wysokość, jak również wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda;
2. naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 233 k.p.c. polegające na przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów wyrażającej się w błędnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i uznaniu, że pomimo złożenia przez powoda szeregu dokumentów dotyczących wierzytelności pozwanego, m. in. umowy kredytowej, bankowego tytułu egzekucyjnego, wyciągu z umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika, nie nabył on wierzytelności będącej podstawą niniejszego postępowania od poprzedniego wierzyciela;
3. naruszenie art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. polegające na błędnym uznaniu przez Sąd Rejonowy, że strona powodowa nie przedłożyła dowodów na poparcie swoich twierdzeń oraz wniosków, z których wywodzi skutki prawne;
4. naruszenie art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. oraz art. 230 k.p.c. polegające na zastosowaniu nieprawidłowego rozkładu ciężaru dowodu w sprawie, wobec szczegółowego udokumentowania żądania pozwu przez powoda, co miało istotny wpływ na wynik niniejszej sprawy;
5. nierozpoznanie istoty sprawy.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wydanie orzeczenia zgodnego z żądaniem pozwu oraz zasądzenie na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za druga instancję. Ewentualnie apelujący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji i pozostawienie temu Sądowi orzeczenia o kosztach postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy w Łodzi dodatkowo ustalił:

W dniu 12 listopada 2007 roku H. R. zawarł w (...) Bankiem Spółką Akcyjną w W. umowę kredytu gotówkowego.

/umowa kredytu gotówkowego nr (...) – k. 21-23/

W dniu 4 maja 2010 roku został wystawiony przez (...) Bank Spółkę Akcyjną w W. bankowy tytuł egzekucyjny, zgodnie z którym wysokość zobowiązania H. R. wobec banku wynosiła 10.125,39 zł.

/kserokopia bankowego tytułu egzekucyjnego – k. 20/

Wobec braku spłaty zadłużenia (...) Bank Spółka Akcyjna w W. złożył wniosek o wszczęcie egzekucji wobec H. R., która następnie została umorzona z powodu jej bezskuteczności.

/kserokopia wniosku i postanowienia – k. 16-18/

W dniu 26 kwietnia 2011 roku (...) Bank Spółka Akcyjna w W. zawarł z B. (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w G. umowę sprzedaży wierzytelności, zgodnie z którą (...) Bank S.A. dokonał przelewu na rzecz Funduszu Inwestycyjnego wszystkich istniejących wobec Banku wierzytelności, w tym wierzytelności wynikającej z umowy kredytu ratalnego z dnia 12 listopada 2007 roku (nr (...)). Na podstawie przedmiotowej umowy B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. nabył wierzytelność w Łącznej kwocie 11.580,22 zł, w tym:

- a) 8.169,68 zł tytułem kapitału;
- b) 2.948,44 zł tytułem odsetek umownych, naliczanych przez Bank w wysokości zgodnej z treścią zawartej z H. R. umowy kredytu ratalnego, w okresie od dnia jej zawarcia do dnia sprzedaży wierzytelności na rzecz powoda;
- c) 184,25 zł tytułem kosztów poniesionych przez Bank w związku z monitoringiem płatności (koszty upomnień telefonicznych i pisemnych) oraz kosztów działań windykacyjnych podejmowanych przez bank po dniu wypowiedzenia umowy (koszty windykacji pisemnej, telefonicznej i bezpośredniej), w wysokości zgodnej z treścią umowy kredytu ratalnego;
- d) 277,85 zł tytułem zasądzonych i niewyegzekwowanych przez poprzedniego wierzyciela kosztów procesu, które powód nabył na podstawie przywołanej umowy sprzedaży.

/wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności – k. 26-27, k. 11/

Na dzień 26 czerwca 2012 roku wierzytelność na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. wynosiła 12.611,50 zł, z czego kapitał stanowił 8.068,83 zł, odsetki – 4.080,57 zł, koszty zaś – 462,10 zł.

/wyciąg z ksiąg rachunkowych na dzień 26 czerwca 2012 roku – k. 24/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Apelację należało uznać za zasadną.

Sąd Rejonowy zaskarżonym wyrokiem oddalił w całości powództwo uznając, iż strona powodowa nie przedstawiła w niniejszej sprawie żadnych wiarygodnych dowodów w postaci dokumentów, na podstawie których możliwe byłoby uznanie za udowodnione nabycia przez B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. od (...) Banku S.A. w W. wierzytelności Banku wobec H. R.. W ocenie Sądu odwoławczego argumentacja Sądu pierwszej instancji przedstawiona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyraźnie wskazuje na to, iż Sąd Rejonowy uchybił w niniejszej sprawie dyspozycji przepisu art. 233 § 1 k.p.c., dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego w sposób nierzetelny i niewszechstronny, a nadto pozostający w sprzeczności z podstawowymi zasadami logiki i doświadczeniem życiowym.

Wskazać należy, iż Sąd pierwszej instancji w sposób niezwykle rygorystyczny odniósł się do rodzaju i jakości złożonych przez powoda dokumentów, stwierdzając, iż w rozpoznawanej sprawie zabrakło pisemnej umowy przelewu wierzytelności odnoszącej się konkretnie do wierzytelności (...) Banku S.A. wobec H. R. z tytułu zawartej w dniu 12 listopada 2007 roku umowy kredytu gotówkowego. Jednocześnie Sąd ten zakwestionował moc dowodową umowy przelewu niesprecyzowanych wierzytelności (czyli umowy ramowej) - którą to umowę miała stanowić czynność prawna z dnia 26 kwietnia 2011 roku - uzupełnianej następnie powstającymi w przyszłości wykazami wierzytelności. Ostatecznie Sąd pierwszej instancji zakwestionował wiarygodność załączonej do akt kserokopii umowy sprzedaży wierzytelności z uwagi na to, iż dokument ten zawierał nieczytelne podpisy. Wątpliwość Sądu Rejonowego budził również fakt, iż z umowy tej – w ocenie Sądu pierwszej instancji – nie wynikało, by przedmiotem umowy była

wierzytelność wobec H. R.. W konsekwencji Sąd ten uznał, że z załączonych do akt sprawy dokumentów nie można wywnioskować, aby powód był rzeczywiście wierzycielem pozwanego.

Z argumentacją tą nie sposób się zgodzić. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, iż oprócz umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z (...) Bankiem S.A. w dniu 12 listopada 2007 roku nr (...) oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda, obrazującego wysokość zadłużenia na dzień 26 czerwca 2012 roku, powód złożył do akt odpis umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika. Podnieść również należy, iż w treści pisma procesowego z dnia 12 listopada 2012 roku powód przedstawił szczegółową historię wierzytelności, przedkładając przy tym szereg dokumentów świadczących o istnieniu wierzytelności w dochodzonej przez powoda wysokości, zaś dane ujęte w wyciągu z załącznika do umowy cesji obrazowały obok kwoty zakupionego przez powoda kapitału kredytowego także inne części składowe zadłużenia oraz wszelkie dane identyfikujące dłużnika. Wobec powyższego nie było żadnych podstaw do tego, aby podważać zarówno skuteczność umowy cesji wierzytelności jak i jej wysokość, albowiem zarówno przedłożona umowa kredytu, jak i wyciąg z umowy cesji wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika są dowodami wiarygodnymi i w pełni dokumentującymi powyższe dane.

Nietrafna jest również argumentacja Sądu Rejonowego, iż przedłożony przez powoda wyciąg z załącznika do cesji wierzytelności nie zawierał informacji na temat tego, jaka wierzytelność, w jakiej wysokości i wobec kogo była przedmiotem cesji. Należy zauważyć, iż wyciąg ten stanowi niewątpliwie załącznik do umowy sprzedaży wierzytelności wymieniający w sposób szczegółowy te wierzytelności, które na podstawie przedmiotowej umowy nabyła od (...) Banku S.A. strona powodowa. Wyciąg ten obejmuje wprawdzie jedną tylko wierzytelność, brak jest jednak podstaw do odmówienia słuszności twierdzeniom skarżącego, iż ze względu na ochronę danych osobowych pozostałych dłużników wymienionych w załączniku powód nie był uprawniony do przedłożenia całego dokumentu załącznika. Nie można się również zgodzić ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, iż wyciąg stanowiący załącznik do umowy sprzedaży nieruchomości nie pozwala na precyzyjne ustalenie osoby dłużnika oraz przysługującej powodowi wierzytelności. Wbrew argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyciąg ten zawiera bowiem wszelkie informacje przedmiotowo i podmiotowo istotne.

Odnosząc się w dalszej kolejności do mocy dowodowej wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu, należy z całą stanowczością podkreślić, iż wyciąg ten stanowi jednoznaczne potwierdzenie faktu zaksięgowania danej wierzytelności w księgach tego Funduszu, a tym samym stanowi dowód nabycia konkretnej wierzytelności. Skoro bowiem określona wierzytelność została zaksięgowana w księgach rachunkowych Funduszu Sekurytyzacyjnego to niewątpliwie jest, iż wierzytelność ta musiała zostać przez wskazany Fundusz wcześniej nabyta. Należy również nadmienić, iż załączony do akt niniejszej sprawy wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu zawiera niezwykle istotne informacje, a przede wszystkim wskazuje na elementy przedmiotowo i podmiotowo istotne umowy cesji, takie jak: strony umowy, datę zawarcia umowy, wysokość wierzytelności wraz ze wskazaniem jej poszczególnych składników, a także datę zawarcia umowy cesji z poprzednim właścicielem. Niewątpliwie zatem wskazany wyżej wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu wraz z umową sprzedaży wierzytelności wraz z załączonym do niej wyciągiem z załącznika w sposób czytelny dokumentują zarówno sam fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności (...) Banku S.A. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G., jak i treść tej umowy obejmującą w szczególności wierzytelność Banku wobec H. R. z tytułu zawartej w listopadzie 2007 roku umowy kredytu gotówkowego.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, co słusznie zostało także podkreślone w apelacji, iż powód załączył do akt niniejszej sprawy całą dokumentację, jaką uzyskał od swojego poprzednika prawnego (...) Banku S. A. W. – w szczególności w postaci umowy kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 12 listopada 2007 roku, bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego na podstawie ksiąg przez (...) Bank S. A. w W. Oddział w L. przeciwko H. R. z tytułu kredytu zawartego dnia 12 listopada 2007 roku wraz z klauzulą wykonalności, postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jak również elektronicznej bazy danych dochodzonej pozwem wierzytelności. Również zatem posiadanie przez powoda powyższej dokumentacji związanej z umową kredytu gotówkowego nr (...), niewątpliwie może prowadzić do wniosku, iż powód nabył przedmiotową wierzytelność od (...) Banku S.A., w

przeciwnym bowiem wypadku trudno byłoby wyjaśnić powód, dla którego cała powyższa dokumentacja weszła w posiadanie strony powodowej.

Mając na uwadze powyższe należało stwierdzić, iż wbrew odmiennemu stanowisku Sądu Rejonowego, powód podolał spoczywającemu na nim w myśl art. 6 k.c. ciężarowi dowodu i na podstawie złożonej w toku niniejszego postępowania dokumentacji w pełni wykazał zarówno fakt istnienia wierzytelności wobec H. R. wynikającej z zawartej w dniu 12 listopada 2007 roku z (...) Bankiem S.A. w W. umowy kredytu gotówkowego nr (...), która to wierzytelność nie została przez dłużnika zaspokojona, o czym świadczą dokumenty w postaci kserokopii bankowego tytułu egzekucyjnego wystawionego na podstawie ksiąg przez (...) Bank S. A. w W. Oddział w L. przeciwko H. R., a także postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jak również powód udowodnił fakt nabycia od (...) Banku S.A. przedmiotowej wierzytelności na podstawie umowy przelewu z dnia 26 kwietnia 2011 roku. Wysokość wierzytelności wynika natomiast z załączonego przez powoda wyciągu z ksiąg rachunkowych na dzień 26 czerwca 2012 roku. W ocenie Sądu odwoławczego wyciąg ten, jak słusznie podnosi skarżący, nie jest pozbawiony znaczenia prawnego, gdyż stanowi dokument prywatny będący potwierdzeniem zaksięgowania w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego danej wierzytelności. Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych jest nadto dowodem wiarygodnym, strona pozwana zaś nie wykazała aby jego odpisy w jakimkolwiek fragmencie były nierzetelne lub nie odpowiadały rzeczywistemu stanowi rzeczy.

Jak ustalono zatem na podstawie wskazanego wyżej wyciągu z ksiąg rachunkowych strony powodowej na dzień 26 czerwca 2012 roku wierzytelność na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. wynosiła 12.611,50 zł, z czego kapitał stanowił 8.068,83 zł, odsetki – 4.080,57 zł, koszty zaś – 462,10 zł. Uwzględniając zaś fakt, iż zarówno istnienie wierzytelności, jak i fakt jej przelewu na rzecz strony powodowej zostały w niniejszej sprawie wykazane, a nadto mając na względzie to, iż strona powodowa cofnęła swoje roszczenie co do kwoty 19,21 zł, która wpłynęła na rachunek wierzyciela w dniu 30 lipca 2012 roku, roszczenie powoda należało uznać za w pełni uzasadnione co do kwoty 12.592,29 zł i taką też kwotę Sąd odwoławczy na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz. U. z 2012 roku, poz. 1376 - t. jedn.) zasądził od H. R. na rzecz B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G..

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.p.c., który stanowi, iż w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W rozpoznawanej sprawie powód wnosił o zasądzenie odsetek od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 10 lipca 2012 roku do dnia zapłaty. Żądanie to należało uznać za uzasadnione w odniesieniu do kwoty dochodzonej niniejszym pozwem, tj. kwoty 12.611,50 zł od dnia 10 lipca 2012 do dnia 29 lipca 2012 roku, bowiem w dniu 30 lipca 2012 roku dłużnik zapłacił na rzecz wierzyciela kwotę 19,21 zł, w odniesieniu zaś do kwoty 12.592,29 zł odsetki należało zasądzić od daty 30 lipca 2012 roku do dnia zapłaty.

Zmiana orzeczenia w zakresie roszczenia głównego skutkować musiała również zmianą rozstrzygnięcia o kosztach procesu. O kosztach tych Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 2.575 zł, na którą to kwotę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 158 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, a także wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 2.400 zł ustalone na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł również na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1.831 zł, na którą to kwotę złożyły się: opłata sądowa od apelacji w wysokości 631 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 1.200 zł ustalonej na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.